

Baselin pankkivalvontakomitea

PANKKISEKTORIN KESTÄVYYDEN VAHVISTAMINEN

Suomen rahoitusmarkkinaviranomaisten yhteinen vastaus Baselin pankkivalvontakomitean kannanottoesityksiinsä joulukuulta 2009¹

1. Yleistä

Suomen viranomaiset ovat Baselin pankkivalvontakomitean kanssa yhtä mieltä siitä, että pankkisektorin kestävyys vahvistamiseksi tarvitaan lisää sääntelyä. Huolenaiheena on kuitenkin ehdotettujen toimien monimutkaisuus, joka tässä vaiheessa hankaloittaa riittävän kattavien vaikutustutkimusten toimeenpanoa. Myöhemmin – toimien toteutuessa – monimutkaisuudesta aiheutuu pankeille suuri hallinnollinen rasite, mahdollisesti ilman selvää näyttöä toimenpiteiden kokonaisvaikutuksen suuruudesta.

Tästä syystä Suomen viranomaiset haluaisivat komitean harkitsevan ratkaisuja, jotka olisivat mahdollisimman yksinkertaisia ja käsitteellisesti johdonmukaisia samalla kun ne perustuisivat pankeissa jo koottuun tietaineistoon.

Koska mahdollisten muutosten kumulatiivinen vaikutus on todennäköisesti varsin tuntuva, korostamme, että kvantitatiivisella vaikutustutkimuksella on työssä ratkaiseva merkitys. Katsomme myös, että tulee varata riittävästi aikaa tarvittavien vaikutustutkimusten toteuttamiseen sen jälkeen, kun peruserätykset on sovittu.

Kiinnitämme lisäksi huomiota siihen, että entistä tiukempien pääomavaatimusten, myös pääomapuskureiden, vaikutukset makrotaloudelliseen kehitykseen tulee selvittää. On myös otettava huomioon mahdollisuus, että jotkin ehdotetuista sääntelymuutoksista voivat vaikutusarvioiden valossa osoittautua lopulta kestävämmiksi.

Komitean useista tärkeistä muutosehdotuksista kannatamme erityisesti toimia, joilla pyritään vähentämään pääomavaatimusten suhdanteita vahvistavaa vaikutusta. Tämä tavoite on erittäin tärkeä, ja pidämme tähän mennessä tehtyä työtä hyvin arvokkaana. Muutosehdotukset eivät kuitenkaan ole vielä riittävän täsmällisiä, jotta nyt pystyisimme ottamaan niihin yksityiskohtaisesti kantaa. Tarvitaan muun muassa selvitystä siitä, miten eri toimenpiteet vaikuttavat toisiinsa. Mielestämme pankkien tulee voida käyttää pääomapuskureita tappioiden kattamiseen silloin, kun taloustilanteen heikkeneminen sitä vaatii.

Katsomme, että vakavaraisuusvaatimusten tulevien muutosten ei tule rangaista liiketoimintamalleja, jotka ovat osoittautuneet varovaisiksi ja vakaiksi (esimerkiksi pieniriskiseen vähittäispankkitoimintaan keskittyvät luottolaitokset tai julkisen sektorin lainoittamiseen erikoistuneet luottolaitokset, riskipaino-

---

¹ Tämä dokumentti on käännös viranomaisten yhteisestä englanninkielisestä vastauksesta Baselin pankkivalvontakomitealle. Käännöksen joitakin yksityiskohtia on täydennetty tekstin luettavuuden parantamiseksi. Tietosisältöä ei kuitenkaan ole muutettu. Mahdolliset viittaukset tulee tehdä alkuperäiseen englanninkieliseen vastaukseen.

tus 0 %). Jotkin komitean ehdotuksista – varsinkin vähimmäisomavaraisuusaste – näyttävät toimivan tätä tavoitetta vastaan.

Haluaisimme kiinnittää komitean huomiota seuraaviin suomalaisesta näkökulmasta keskeisimpiin näkökohtiin.

- *Vähimmäisomavaraisuusaste*: taso, jolle omavaraisuusaste asetetaan, ja omavaraisuusasteen asema (pilari 1 tai pilari 2)
  - Vaikka katsomme tehokkaiden varmennuskeinojen olevan paikallaan pankkien liiallisen velkaantumisen hillitsemiseksi, omavaraisuusasteen sisällyttäminen pilariin 2 on mielestämme tarkoituksenmukaisinta (ks. kohta 4).
- *Omien varojen määrittely*: vähemmistöosuusien, rahoituslaitos- ja vakuutusyhtiöomistusten sekä ei-osakeyhtiömuotoisten yhteisöjen liikkeeseen laskemien instrumenttien kohtelu vakavaraisuutta laskettaessa
  - Useat rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen hyväksymiskriteereistä saattavat olla ongelmallisia osuuspankeille, koska ei ole täysin selvää, kuinka tiettyjä kriteereitä tulkitaan, kun kyseessä ovat ei-osakeyhtiömuotoiset yhteisöt. Näitä kriteereitä tulisi vielä arvioida. Esimerkiksi omien varojen pysyvyyttä koskevaa kriteeriä ei tulisi tulkita niin tiukasti, että tällaisten pankkien tavanomaisia pääomainstrumentteja ei hyväksyttäisi.
  - Vaikka yhdyimme siihen, että vähemmistöosuuden poistaminen konsernin vakavaraisuuslaskennassa määritellyistä omista varoista on käsitteellisesti oikein, muutoksen vaikutusta tulisi arvioida huolellisesti, kohtuuttomia vaikutuksia tulisi välttää ja olisi sallittava riittävä siirtymäkausi. Katsomme myös, että olisi oikein eliminoida vähemmistöosuus ainoastaan siinä määrin kuin se ylittää tytäryhtiön pääomavaatimuksen.
  - Rahoitus- ja vakuutusryhmittymiin kuuluvien pankkien vakuutusyrityksiin tekemien sijoitusten vakavaraisuuskohtelua ei tulisi kiristää, koska vaikutukset pankkeihin olisivat vakavia.

Yksityiskohtaiset kommentit ehdotuksiin:

2. Pääoman laatu

Olemme komitean kanssa yhtä mieltä siitä, että omien varojen laatua, yhdenmukaisuutta ja läpinäkyvyyttä tulisi vahvistaa. Ehdotettuun lähestymistapaan liittyy kuitenkin joitakin huolenaiheita. Kahtiajako yrityksen toiminnan jatkuvuuden turvaavan (going concern) pääoman ja tallettajien ja velkojien aseman turvaavan (gone concern) pääoman välillä tuntuu tarpeettomalta ainakin Suomen kaltaisella lainkäyttöalueella, jossa selvitystilan kriteerinä on pääomavaatimusten täyttäminen.² Nähdäksemme ensisijainen oma pääoma tulisi määrittellä lähinnä sen yleisten taloudellisten ominaisuuksien perusteella ja ottamalla huomioon kaikentyyppisten luottolaitosten tasapuolinen kohtelu. Toissijaisten omien varojen (tier 2) määrittelyn yksinkertaistamisen perusteet ovat epäselviä, ja mielestämme olisi parempi yksinkertaistaa ensisijaisten omien varojen (tier 1) määrittelyä.

Parasta olisi rajoittaa ensisijaisten omien varojen määrittely siten, että se kohdistuisi pääoman yleisiin taloudellisiin ominaisuuksiin. Näin ollen riittäisi, kun varmistetaan, että kaikki hyväksyttävät pääomainstrumentit täyttävät seuraavat yleiset vaatimukset:

² Suomalaisesta näkökulmasta sekä ensi- että toissijaisilla omilla pääomilla katetaan nykyisin tappioita siinä mielessä, että nämä pääomat ovat positiivisia erinä ja toimivat siten negatiivisten erien puskureina. Muiden ensisijaisten omien varojen yhdeksi hyväksymiskriteeriksi ehdotettu omien varojen alaskirjausmahdollisuus ei siten kiristäisi suomalaisten pankkien nykyisiä omien varojen vaatimuksia. Alaskirjauksesta voisi olla hyötyä ainoastaan siinä äärimmäisessä tapauksessa, että pankin omistajat eivät jälleenrahoita pankkia ja että pankki on niin kiinteä osa rahoitusjärjestelmää, että sen selvitystila voisi vaarantaa järjestelmän vakauden. Tällöin voisi olla helpompaa etsiä ulkopuolisia sijoittajia.

- Instrumenteilla on muita omien varojen eriä huonompi etuoikeusasema selvitys- ja konkurssimenettelyssä.
- Instrumentteja voidaan käyttää tappioiden kattamiseen yrityksen toimintaa keskeyttämättä, kun lasketaan kansallisen yhtiölainsäädännön mukaista pakollisen selvitystilän kynnsarvoa.
- Instrumentteihin ei sisälly velvoitetta eikä sopimukseen perustuvaa kannustinta, kuten koronnostolauseketta, sijoitetun pääoman palauttamiseen tai voittojen jakamiseen (lukuun ottamatta jäsenten oikeutta lunastaa osuuksiaan osuuspankista kansallisen yhtiölain mukaan, mikäli pankki täyttää edelleen pääomavaatimukset)
- Instrumentteihin liittyvät vuotuiset pääomakorvaukset ovat mahdollisia ainoastaan jakokelpoisista voittovaroista (kuten osingot) ja edellyttäen, että lakisääteiset pääomavaatimukset edelleen täyttyvät.
- Instrumentit eivät sisällä lähipiirin antamaa vakuutta tai takuuta.
- Instrumentit on maksettu täysin.

Jos nämä ominaisuudet varmistetaan kustakin päämainstrumentista, ensisijaisiin omiin varoihin ei liene tarvetta tehdä alajaotteluja. Yhtiölain ja tilinpäätössäännösten mukainen päämainstrumentin käsittely voitaisiin säännellä erikseen kansallisessa lainsäädännössä ja tilinpäätösstandardeissa, koska nämä kysymykset eivät liity omien varojen kahteen perusfunktion, jotka ovat

1. kyky kattaa tappiot pakkoselvitystilavaatimusten loitontamiseksi, jotta pankki voi jatkaa toimintaansa tappioista huolimatta
2. sen varmistaminen, että tallettajien ja muiden velkojien saamiset maksetaan selvitys- ja konkurssimenettelyssä.

Rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen hyväksymiskriteeri 10, jonka mukaan maksetut omiin varoihin laskettavat instrumentit tulee kirjanpidossa luokitella omaksi pääomaksi, on konsolidoidussa valvonnassa ongelmallinen tiettyjen ei-osakeyhtiömuotoisten yhteisöjen kannalta, koska kansallisen tilinpäätössäännösten ja kansainvälisten IFRS-tilinpäätösstandardien mukaiset oman pääoman luokittelusäännöt poikkeavat toisistaan.³ Siksi korostamme kriteerien huolellista harkintaa ei-osakeyhtiömuotoisten yhteisöjen, tarkoituksenmukaisten siirtymäaikojen ja käytössä olevien sääntöjen taannehtivan jatkamisen näkökulmasta, jos ehdotetut kriteerit jäävät ennalleen. Myös useat muut rajoituksettomia ensisijaisia omia varoja koskevat kriteerit voivat olla ongelmallisia riippuen siitä, miten niitä tulkitaan ei-osakeyhtiömuotoisten yhteisöjen, erityisesti osuuspankkien suhteen. Kannatamme Euroopan pankkivalvojen komitean (CEBS) ehdottamaa tasavertaisuusperiaatetta, jota sovellettaisiin vakavaraisuusdirektiivin artiklan 57 mukaisesti rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin luettaviin päämainstrumentteihin.⁴

Niin kauan kuin edellä mainitut kriteerit täytetään, emme varsinkaan näe perusteita takaisinmaksuoptioiden kieltämiselle viiden ensimmäisen vuoden aikana emmekä vaatimukselle, että muihin ensisijaisiin

³ Osuuspankeilla voi olla osuuksia, lisäosuuksia ja sijoitusosuuksia. Osuuspankkien tavallisimpia instrumentteja ovat osuudet ja lisäosuudet. IFRS-säännösten mukaan lisäosuudet luokitellaan veloiksi, mutta kansallisen tilinpäätössäännösten mukaan ne luokitellaan omaksi pääomaksi. Näin ollen omien varojen luokittelu olisi erilainen yksittäisen pankin ja sen konsolidointiryhmän tasolla. IFRS-säännösten perustuvassa konsolidoitujen omien varojen laskennassa ei siten enää hyväksyttäisi erittäin merkittävää osaa nykyisin rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin luettavista instrumenteista.

⁴ Osuuspankin lisäosuuksia merkitsevät pankin jäsenet. Kun jäsen luopuu jäsenyydestään, pankin on osuuskuntalain mukaan maksettava hyvitys entiselle jäsenelle kuuden kuukauden kuluessa sen tilivuoden lopusta, jonka tilinpäätöksen mukaisesti hyvitys lasketaan. Selvitys- ja konkurssimenettelyssä osuuspankin lisäosuuden haltijoilla voi osuuspankin sääntöjen mukaan olla etuoikeus osuutensa saamiseen, mikä näyttää olevan ristiriidassa kriteerin 2 kanssa. Osuuspankkeja ei ole noteerattu pörssissä, eikä niiden nykyisillä rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin luettavilla päämainstrumenteilla käydä kauppaa jälkimarkkinoilla. Tämä selittää osittain nykykäytäntöä. Rajoituksettomiin ensisijaisiin omiin varoihin luettavien päämainstrumenttien takaisinosto tulisi yleensä sallia ainoastaan, jos laitoksella on jakokelpoisia varoja ja jos laitos täyttää pääomavaatimukset näköpiirissä olevana aikana. Tämä periaate ei ole kuitenkaan täysin sopusoinnussa rahoitusinstrumentteja koskevan IAS 39 -standardin ja kansainvälisen tilinpäätöskysymysten tulkintakomitean (IFRIC) näkemysten kanssa.

varoihin hyväksyttävät velkainstrumentit tulisi voida alaskirjata tai muuntaa osakepääomaksi going concern -tilanteessa. Takaisinmaksuoptioiden käytöstä tulisi keskustella valvojan kanssa pilarin 2 mukaisessa dialogissa. Takaisinmaksuoptioiden käytön rajoittaminen siten, että käyttö on mahdollista ainoastaan viiden vuoden jälkeen, ei aina ole kohtuullista. Jos esimerkiksi pankki pilkottaa/jakautuu tai se myy osan toiminnoistaan, voisi olla perusteltua käyttää takaisinmaksuoptiota ja lunastaa ylimääräinen pääoma.

Kaikkien toissijaisten omien varojen erien tulisi olla yhtä joustavia maksujen kannalta. Jos pankki ei täytä pilarin 1 ja mahdollisesti pilarin 2 vaatimuksia, koronmaksuja ja lunastuksia tulisi lykätä, ellei ole selvää, että pankki ei enää ole elinkelpoinen. Tällöin pankki tulee asettaa selvitystilaan. Lisäksi toissijaisten omien varojen koronmaksuille ei ole asetettu ylärajaa. Tällaisen ylärajan asettaminen voisi olla perusteltua. Ensisijaisiin omiin varoihin kohdistuva vastaava rajoite on jo olemassa, koska osinkojen/korkojen maksua rajoittaa jakokelpoisten varojen saatavuus.

Emme vastusta muiden omien varojen (tier 3) poistamista.

Vaikka olemme samaa mieltä siitä, että vähemmistöosuuden poistaminen vakavaraisuuslaskennan mukaisista konsernin omista varoista on käsitteellisesti oikein, sen vaikutusta tulisi arvioida huolellisesti ja riittävä siirtymäkausi tulisi sallia. Katsomme myös, että olisi oikein eliminoida vähemmistöosuus ainoastaan siinä määrin kuin se ylittää tytäryhtiön pääomavaatimuksen.

Haluaisimme selvennystä siihen, miten ehdotus vakuutusyhtiöihin tehtyjen sijoitusten kohtelusta olisi sovitettavissa näitä osuuksia nykyisin koskevaan vakavaraisuusdirektiivin artiklojen 59 ja 154.4 mukaiseen kohteluun ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta annetun direktiivin 2002/87/EY säännöksiin. Näkemyksemme mukaan Euroopan unionissa lisävalvonnan kohteena olevia rahoitus- ja vakuutusryhmittymiä tulisi sääntelyssä kohdella konsolidoituneina kokonaisuuksina. Joka tapauksessa ryhmittymiin kuuluvien pankkien vakuutusyrityksiin tekemien sijoitusten kohtelua ei tulisi kiristää, koska vaikutukset pankkeihin olisivat vakavia.

3. Vastapuoliriski

Yhdymme Baselin komitean näkemykseen, että rahoituslaitosten vastapuoliriskin hallinnassa rahoituskriisin aikana havaitut puutteet edellyttävät vastapuoliriskiä koskevien pääomavaatimusten joidenkin piirteiden uudelleenarviointia. Mielestämme on myös tarpeen tehostaa pankkien vastapuoliriskin hallinnan laatuvaatimuksia. Olemme kuitenkin jonkin verran huolissamme ylisääntelyn vaarasta, sillä ylisääntely saattaa osoittautua kalliiksi rahoitussektorille ja viime kädessä reaaliataloudelle.⁵

Hyväksymme yleisellä tasolla tavoitteen, että keskusvastapuolten käyttöä OTC-instrumenttien selvityksessä laajennetaan. Huolena on kuitenkin ei-keskusvastapuolielkelpoisten tuotteiden aiheeton rankaiseminen, sillä tällaiset OTC-sopimukset ovat hyödyllisiä suojauduttaessa riskeiltä, joita vastaan ei voida riittävästi suojautua standardoiduilla instrumenteilla. Siksi katsomme, että luottolaitoksia ei tulisi estää tarjoamasta vastakin räätälöityjä OTC-tuotteita, jotka on tarkoitettu suojaamaan olemassa olevilta riskeiltä. Olemme kuitenkin samaa mieltä siitä, että erityisen monimutkaisten tuotteiden pääomavaatimuksia voitaisiin kiristää.

Korostamme, että on tarpeen toteuttaa kattavia kvantitatiivisia ja kvalitatiivisia vaikutustutkimuksia ennen kuin vastapuoliriskin nykyisiä pääomavaatimuksia muutetaan.

⁵ Esimerkiksi vastuun arvonoi-kaisua (credit valuation adjustment, CVA) koskeva ehdotus monimutkaistaisi tarpeettomasti vastuuarvoa tai vastuuta maksukyvyttömyshetkellä (exposure at default, EAD) koskevaa laskentaa (edellyttäen, että sitä sovelletaan myös markkinahintaan arvostamisessa). Mielestämme yksinkertainen markkinahintaan arvostaminen tulisi säilyttää.

4. Vähimmäisomavaraisuusaste

Pilariin 2 perustuva lähestymistapa velkavivun liiallisen käytön rajoittamiseksi on mielestämme parempi kuin pilarin 1 mukainen menettely.⁶ Vaikka liiallista velkaantumista koskeva kysymys on tärkeä, ehdottomalla, ei-riskiperusteisella tunnusluvulla voisi käsityksemme mukaan olla negatiivisia vaikutuksia pankkisektoriin ja laajemminkin talouteen. Tunnusluvun absoluuttisen, ei-riskiperusteisen luonteen ja nykyisten kirjanpitoeroavuuksien takia – vaikka kirjanpitosäännösten erojen vaikutus pyritään suodattamaan tunnusluvusta pois – vaarana on yhä, että ei-riskiperusteinen mittari vaikuttaa markkinaosapuoliin epäyttenäisesti.⁷

Pankeilta tulisi pikemminkin edellyttää keskeisten vastuuluokkien kasvua koskevia sisäisiä tavoitteita. Valvontaviranomaisten olisi arvioitava näitä tavoitteita ja sisällytettävä arvionsa valvojan kokonaisarvioon pankista. Pankkien omavaraisuudelle voitaisiin asettaa yhdenmukainen tavoitetaso. Jos pankki alittaisi tason, valvoja voisi esimerkiksi rajoittaa pankin voitonjakoa.

Ehdotetun maksuvalmiusvaatimuksen (liquidity coverage ratio) mukaan pankkeja vaaditaan pitämään lähinnä valtion velkapapereista ja muista riskittömistä omaisuuseristä koostuvia maksuvalmiuspuskureita. Nämä puskurit katsottaisiin myös osaksi pankkien taseiden kasvua rajoittavaa vähimmäisomavaraisuusastetta. Näin ollen pankkien edellytetään pitävän aiempaa enemmän pienituloisia omaisuuseriä, jotka puolestaan heikentäisivät pankkien luototuskykyä. Tätä taustaa vasten ehdotamme, että maksuvalmiuspuskureihin sisällytettävät omaisuuserät vähennetään vähimmäisomavaraisuusasteen nimittäjästä.

Mikäli vähimmäisomavaraisuusastevaatimuksen sisällyttäminen pilariin 1 saa laajaa kannatusta, korostamme tarvetta toteuttaa kattava vaikutusanalyysi. Analyysissä tulee ottaa huomioon myös tunnusluvun mahdolliset vaikutukset rahoitussektorin rakenteeseen ja kehitykseen samoin kuin vaikutukset pankkien liiketoimintamalleihin ja riskinottoon. On esimerkiksi mahdollista, että tunnusluvun vaikutukset maissa, joissa markkinaehtoinen rahoitussektori on tyypillinen, olisivat rajallisemmat kuin maissa, joissa on pankkivaltainen rahoitussektori ja joissa pankkien toiminta painottuu vähittäispankkitoimintaan.

Käsityksemme mukaan vähimmäisomavaraisuusaste tulisi määritellä siten, että se voidaan laskea pankkien jo käytössä olevien tietojen perusteella pankkien hallinnollisen rasisitteen lisäämiseksi.

5. Myötäsyklisyys:⁸ eteenpäin katsova varauskäytäntö, vähimmäisvaatimusten syklisyys ja pääomapuskurit

Suhtaudumme myönteisesti ja yhdyimme komitean alustaviin näkemyksiin luottotappiovarauksia koskevien entistä parempien kirjanpitokäytäntöjen aikaansaamiseksi. Komitean kannanotto-pyyntöasiakirjan ehdotukset ovat tässä vaiheessa varsin periaatepohjaisia. On tärkeää, että Baselin komitea toimii

⁶ Vaikka myös valtiovarainministeriö pitää pilarin 2 mukaista menettelyä parempana kuin pilarin 1 mukaista käytäntöä, ministeriö korostaa, että entistä tehokkaamman varmistusjärjestelmän käyttöönotolle on perusteensa, jos mitoitus on tarkoituksenmukainen.

⁷ Finanssivalvonta kiinnittää huomiota siihen, että ei-riskiperusteinen vähimmäisomavaraisuusaste voisi luoda myös epäedullisia vakausvaikutuksia. Se voisi itse asiassa luoda kannustimia entistä suurempien riskien ottoon, koska se ei rankaisisi tällaista riskinottoa samalla tavalla kuin riskiperusteiset pääomavaatimukset. Pääpaino tulisi siten säilyttää riskiperusteisissa pääomavaatimuksissa, jotka parhaiten kannustavat pankkeja tehokkaaseen riskienhallintaan.

⁸ Valtiovarainministeriö ehdottaa erillisessä kannanotossaan yhdistettyä mallia, jossa otetaan huomioon sekä liiallinen velkaantuminen että myötäsyklisyys. Ehdotus on erillinen, koska siitä ei ole sovittu toisten viranomaisten kanssa.

yhteistyössä kansainvälisen tilinpäätösstandardilautakunnan (IASB) kanssa periaatteiden käytännön toteutuksen varmistamiseksi.

Korkealaatuiset tilinpäätösstandardit, joissa otetaan huomioon rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvät näkökohdat, toteutuvat parhaiten kansainvälisen IFRS-sääntelyn kautta. Miten IASB-lautakunnan ehdotukselle käy, selviää vuoden 2010 lopussa. Sen jälkeen tarvitaan lisäanalyseja, joilla selvitetään myötäsyklisyyttä koskevia valvonnallisia tarpeita. Käsitksemme mukaan tilinpäätössääntelyn uudistamisen lisäksi myös vakavaraisuussääntelyä on muutettava sen suhdanteita vahvistavien ominaisuuksien vähentämiseksi. Varaukskäytäntöjen vaikutukset omiin varoihin tulee joka tapauksessa määritellä selvästi.

Komitean jatkuva työ vähimmäispääomavaatimusten syklisyyden arvioimiseksi saa täyden tukemme. Tuemme periaatteessa myös alipääomitetuille pankeille ehdotettua pääoman kerryttämiskaavaa. Koska vaadittujen pääomapuskureiden määräytymisperusteet jäävät vielä varsin avoimiksi, ehdotusta ei kuitenkaan tällä hetkellä pystytä arvioimaan tarkemmin.